

Protože voníš...

Wanastowi Vjegy

Ty jsi tak zkažená, ty jsi tak zkažená,
ty už jsi taková, ty už jsi taková
A voníš a voníš, mi voníš - v tom je ta potíže - hů
Co tě znám jsi byla vždycky holka zkažená
Nejdřív jsem jenom koukal
Potkal jsem tě k ránu, bylas' víla kožená
Střelák se s náma houpal
A na mostě položím tě na chodník
Slunce už světlo stříka, je dost kosa -
Slávie až v sedm votvívá

Já chci ti dát - co v sobě mám,
Nechci se ptát kdy umírám
A teď to mám chci s tebou spát,
protože voníš a je listopad

Půjdem asi ke mně, světlo píchá do vočí
Vila se rozesmála
Přimhouřená země - řasy, rty a obočí
Jsi broučku jedna z mála
V malým bytě stojí starý kanape
A sto let mlčí jako v hrobě
Ať nám vleze na hrb každej kdo to nechápe

Já chci ti dát - co v sobě mám,
Nechci se ptát kdy umírám
A teď to mám chci s tebou spát,
protože voníš a je listopad
Já chci ti dát - co v sobě mám,
Nechci se ptát kdy umírám
A teď to mám chci s tebou spát,
protože voníš a je listopad

Co tě znám jsi byla vždycky trošku zkažená
Dřív jsem to jinak chápal
Dva tisíce nocí s někým jiným ložená
Špatně to nes tvůj brácha
Nevím kde jsi teď, a tak ti zavolám
Trochu tě chci a nepospíchám
Běží líška k táboru, nese pytel zázvoru
Běží líška k táboru, nese pítel . . .
Ty jsi tak zkažená, ty jsi tak zkažená,
Ty už jsi taková, ty už jsi taková
A voníš a voníš, mi voníš - v tom je ta potíže - hů
Maklaklakltapá